

Mahkeme de Kabul Etti

BELGELİ KADROLAŞMA

DSP, MHP, ANAP koalisyonunda kadrolaşma tepkilerinin merkezinde Sağlık Bakanı Doç. Dr. Osman Durmuş duruyor.

Sağlık Bakanlığı'ndaki parti güdümlü atamalar İzmir I. İdare Mahkemesi'nin delil olarak kabul ettiği belge ile bir kez daha tescil oldu.

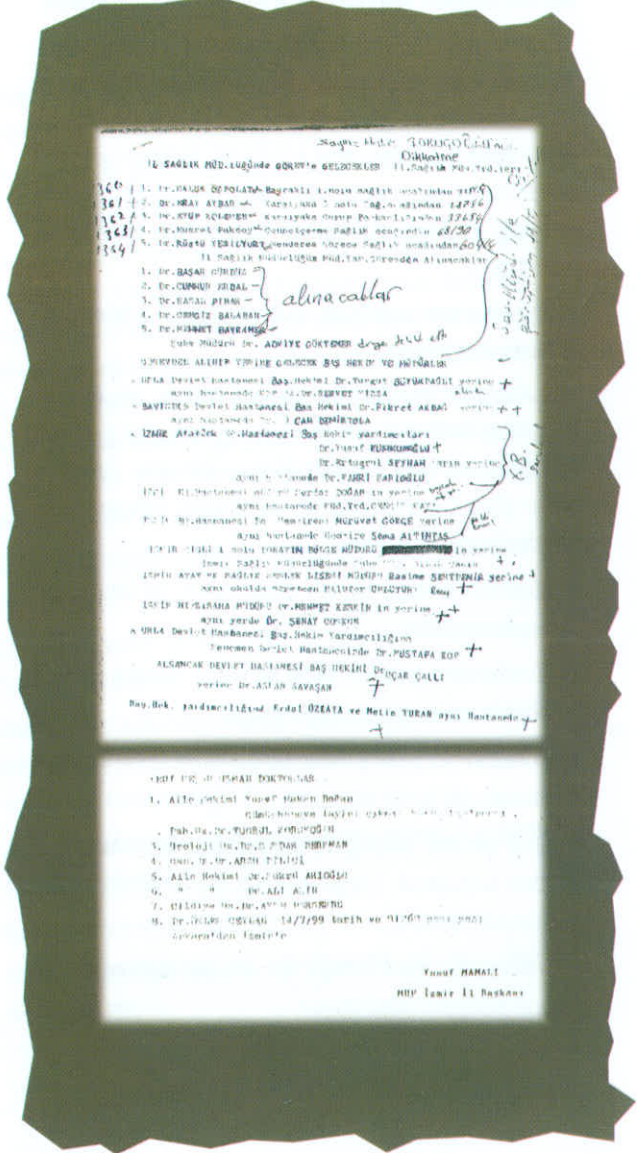
Sağlık Bakanlığı İzmir Çiğli 1. No'lu Donatım Bölge Müdürü Nüfil Çetin görevden alınınca Bakanlık aleyhine İzmir 1. İdare Mahkemesi'ne dava açtı.

Mahkeme devam ederken Nüfil Çetin mahkemeye bir belge sundu.

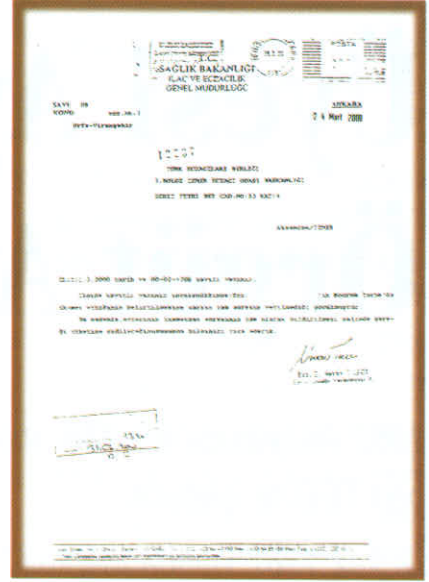
Daha sonra Genel Merkez tarafından görevden alınan dönemin MHP İzmir İl Başkanı Yusuf Mamalı'nın adı yazılı belgede, İl Sağlık Müdürlüğü kadrolarında görev yapan yönetici ve diğer çalışanlardan görevden alınıp, yerlerine atanacakların isimleri bulunuyordu.

Sağlık Bakanlığı Müsteşarı Doç. Dr. Haluk Tokuçoğlu'na fakslandığı söylenen belgede adı geçen çoğu yönetici görevinden alındı ve yerlerine yine listede adı geçen isimler atandı.

İzmir I. İdare Mahkemesi belgeyi delil olarak kabul etti, Nüfil Çetin'i görevine iade etti ve koltuğuna oturan Çetin bir hafta sonra tekrar görevden alındı. Çetin'in göreve dönme mücadelesi yeniden başlarken, Sağlık Bakanlığında atamalarda siyasi tercih gözetildiği mahkeme kararı ile hem "karar altına" alındı. Hem de "belgelendi".

Kadrolaşmanın (Dayanılmaz) Komik Yanlışı

İzmir Eczacı Odası Yönetim Kurulu gelen bilgileri değerlendirip, 9 Mart 2000 tarihinde Sağlık Bakanlığı İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü'ne yazılı bir muvazaa ihbarında bulunup, diyor ki;

“Bakanlığımıza gelen bilgilerden Urfa iline bağlı .... ilçesini de ..... adı altında Ecz N... sorumlu müdürlüğünde bir eczanenin faaliyet gösterdiği ve Ecz. N.....'nin Bodrum Torba'da ikamet ettiği anlaşılmaktadır. Gereği emir ve bilgilerinize sunulur.”

Sağlık Bakan(lığı)“ durmuş iken, İlaç ve Eczacılık Genel Müdür Yardımcısı (V), **Taşçı** imzasıyla **24 Mart 2000** tarihli yazı ile İzmir Eczacı Odası'na yanıt geliyor;

“İlgide kayıtlı yazınız incelendiğinde Ecz N.....'ın Bodrum Torba'da ikamet ettiğinin belirtilmesine karşın tam adresinin verilme-

diği görülmüştür (?!) (Görünüş fevkalade!). Bu nedenle eczacının adresinin tam olarak bildirilmesi halinde(?!) gereği cihetine (?!) gidileceği hususunda bilgilerinizi rica ederim.” deniliyor.

Sağlık Bakanlığı İlaç ve Eczacılık Genel Müdür Yardımcısı V. (Vekili) **Ecz. Z. Nuray Taşçı** bu kadrolaşma atamasında vekaleten baktığı yardımcı koltuğunda bir an düşünse ve **Urfa İl Sağlık Müdürlüğü'ne** bir yazı gönderse; dese ki;

“Genel Müdürlüğümüze falan eczacı odası'ndan gelen falan yazıda, iliniz falan ilçesinde bulunan falan eczanenin sorumlu müdürünün Bodrum Torba'da ikamet ettiği bildirilmektedir.

6197 sayılı yasa gereği serbest eczacıların işyerlerini yirmidört saati aşacak biçimde terk ede-

meyecekleri açık hüküm olduğu cihetle(?!) falan eczanenin eczacısının görevi başında olup, olmadığının tespiti..”

Ner'de... Bu kadro atamalarında vekaleten olanlar falan, filan....

Aslında devrimin kendi çocuklarını yediğinin söylendiği yerde kadrolaşanların da kendi kadrolarını kadrosuzlaştıracağı da kaçınılmaz oluyor.

Sağlık Bakanlığı Genel Müdür yardımcısı vekili **Ecz. Nuray Taşçı** da kadrolaşma furyasında Genel Müdür yardımcılığı vekilliğini çok kısa bir süre sürdürebildi. **Kadrosuzlaştı.** Yerine Sağlık Bakanlığı Teftiş Heyeti Başkanlığı'nda görev yapan bir eczacı başmüfettiş tedviren atandı.

Böyle durumlarda adama ne koyar bilir misiniz? Hani iktidar değişse yeni ve farklı siyasi partinin bakanı sizi görevden alsa neyse de, getirenin götürmesi acı oluyor.

Üyesi Ayrı Denetlenir Örgüt Ayrı Denetlenir

1982 Anayasası'nın 135. maddesini Sağlık Bakanlığı hep TEB'ne işletiyor.

İlk kez 1987 yılında Merkez Heyeti'nin yanı sıra İstanbul, Ankara, İzmir Eczacı Odaları Sağlık Bakanlığı'nca denetlendi.

1990 yılında Sağlık Bakanlığı ikinci kez sadece Merkez Heyeti'ni denetlerken, üçüncü kez 2000 yılı denetlemede de şimdilik sadece Merkez Heyeti seçildi.

Eczacıların Maliye Bakanlığı'nca, Bağ-Kur, Emekli Sandığı'nca denetlenmesi yetmezmiş gibi eczacıların üst örgütü Türk Eczacıları Birliği de Sağlık Bakanlığı'nca 1982 Anayasası'nın 135. maddesine dayanılarak mali ve idari denetime alındı.

Tüm eczacı odası yöneticilerinin tepkisini çeken bakanlık denetlemesi Ege Eczacı Odaları Danışma Kurulu'nun Muğla Eczacı Odası'nın ev sahipliğinde Muğla'da gerçekleştirilen son toplantısında değerlendirilerek, değerlendirme sonuçları yazılı olarak 10 Temmuz 2000 tarihinde Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti'ne aktarıldı.

“ 07 Temmuz 2000 tarihinde Muğla'da Muğla Eczacı Odası'nın ev sahipliğinde gerçekleştirilen Ege Eczacı Odaları Danışma Kurulu Toplantısı'nda ağırlıklı ve öncelikli gündem maddesi olarak Türk Eczacıları Birliği'nin Sağlık Bakanlığı tarafından denetime tabi tutulması görüşülmüş ve aşağıdaki saptamaların tarafınıza aktarılması kararı alınmıştır.

Bu bağlamda;

a) Avrupa Birliği'ne uyum çalışmalarının sürdürüldüğü, 312. maddenin ve idam cezasının kaldırılmaya çalışıldığı bir ortamda demokrasinin kesintiye uğradığı dönemlere ait yasaların arkasına sığınmanın kararını muhakkak ki eczacı kamuoyu verecektir.

b) **03.07.2000 Pazartesi gününden başladığı belirtilen Sağlık Bakanlığı denetimi karşısında Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyetinin 06.07.2000 perşembe gününe kadar sessiz kalmasını ve Bölge Eczacı Odaları'nı ilk günden itibaren bilgilendirmemesini bir eksiklik olarak değerlendiriyoruz.**

c) Sağlık Bakanlığı denetçilerince denetimin sürdürülmesi halinde; Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti'nin "Kurumsal kimliği" ile tüm eczacı

odası yöneticilerini biran önce Ankara'ya çağırmasını ve örgütsel güç ve birlikteliğini vurgulamasını öneriyoruz."

Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti **11 Temmuz 2000** tarihli ve çok önemli uyarısı taşıyan yazısı ile eczacı odası başkanlarını **12 Temmuz 2000** tarihinde Ankara'da Merkez binada yapılacak basın toplantısına katılmaya çağırırdı.

Basın toplantısında özetle;

"Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti ve Eczacı Odası Başkanları olarak bizler üyelerimizin özgür kararları ile seçimle göreve getirilen, kendi denetçileri tarafından denetlenen, Büyük Kongrelerde mali ve idari yönden denetlenerek aklanana, Türk Eczacıları Birliği'nin siyasi yaklaşımlarla denetlenerek baskı

altına alınmaya çalışılması girişiminin demokrasilerde kabul edilemez olduğuna inanıyoruz.

1982 Anayasasının 135 inci maddesi ve meslek örgütleri yasasında bulunan, meslek kuruluşlarını vesayet altında tutan antidemokratik maddelerin kaldırılmasını yıllardır talep ettik, hala da etmekteyiz.

Bu talebimizin ne kadar haklı olduğu, Anayasa'da yer alan bu maddenin istenildiği zaman siyasi iktidarlar tarafından nasıl baskı unsuru olarak kullanabileceği, bugün açıkça görülmüştür.

Türk Eczacıları Birliği diğer meslek kuruluşları gibi demokrasinin vazgeçilmez unsurlarından biri olarak demokratik ortamlarda kendi kurallarına karşı her zaman hesap vermeye hazırdır."denildi.

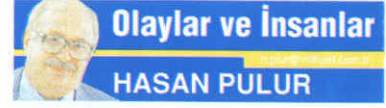

Aslında sağlık sektörünün tam ortasında vede sektör ile ilgili tüm gelişme ve bilgilere en kolay ulaşan İzmir Eczacı Odası Yöneticilerine ulaşan verilerle **Hıfzısıhha Nazırı Osman Bey**'i sizlere **İlaç Haber** 'de sayfalarca anlatabilir, hatta özel sayı çıkarabiliriz. Ancak bunun bir israf olduğu kadar, yanlış olduğunu öne sürebilecek çevrelerin var olduğu da gözönüne alınınca sözü kamuoyunun sesi basın temsilcilerine bırakmak çok daha doğru oluyor.

İlaç Haber'in "**Güncel**" bölümünde **Milliyet** gazetesindeki köşesinden **Hasan Pulur**, **Tempo** Dergisi'nden **Levent Evkuran**, **Aktüel** Dergisi'ndeki **Ada**'sından **Can DüNDAR**, **Sabah** Gazetesi'nde **Şeytanın Gör Deddiği** yerde **Çetin Altan** Ve **Milliyet** Gazetesi'nden **Gani Müjde**'nin köşelerini daha bir köşeleştirdik. Biraz da bu köşeleri **İlaç Haber**'i arşivlediğiniz yerde arşivledik.

...

Evet, Türkiye'de 1947'lerde, 48'lerde demokrasi yoktu, tek parti hakimiyeti vardı, ama böyle onurlu bilim adamları da vardı. Ve o tek parti iktidarının bakanları, hatta başbakanları, kendilerine karşı

çıkan bilim adamlarına ses çıkarmıyorlardı.

Şimdiki Sağlık Bakanı Osman Durmuş gibi, Başhekim "Terbiyesiz herif çık dışarı!" diye kovmuyorlardı.

Tempo tempo!

"ÇIK DIŞARI ÇIK"

Bu televizyonlar aslında çok tehlikeli. Türk insanını iyiden iyiye tembelleğe alıştıyor.

Ekranında bir görüntü var, biri konuşuyor. Onun sesini duysanız da bir "kör gözüm parmağına" uygulaması yapılıyor: O insanın söyledikleri koca koca harflerle bir de üst yazı olarak karşımıza çıkıyor.

Geçen haftayı da böyle bir görüntüyle geçirdik. Görüntüde Sağlık Bakanı Osman Durmuş... Sağ eli havada. Bağırıyor: Çık dışarı çık....

Gördüğümüz, duyduğumuz yetmiyor, her ihtimale karşı anlayamazsak, bir de okuyalım diye bu hizmet veriliyor. Sağ olsunlar yazı yazma işini de elimizden alıyorlar. Bu Durmuş'un ilk vukuatı değil. O'nun yönetim anlayışı demokrasiyle değil, Türk gelenekleriyle sınırlı. Orada ne deniyorsa o.

Adam padişah soyundan geliyor ya, ona göre muamele istiyor. Bakan dediğin kapılarda karşılanır. Ne o öyle makamda oturmak. Oyarlar adamı: Çık dışarı çık...

Şimdi çok merak ediyorum, Durmuş acaba kendi genel başkanı nasıl karşılıyor?

Bakanlar kuruluna katıldığında Başbakanı nasıl karşılıyor?

Ola ki köşke çıktığında, Ahmet Necdet Sezer'in karşısında nasıl duruyor?

Ya da kendinden kıdemli Ülkü Ocakları Başkanı'nın karşısında ne yapıyor?

Kendi anne-babasının karşısında ne yapıyor?

Ülkenin Cumhurbaşkanı bile dış geziye giderken uğurlama töreni istemezken, ülkenin bir bakanı nasıl bunu ister, anlayan beri gesin.

Bu mudur devlet geleneği, bu mudur demokrasi, bu mudur ülke yönetimi, bu mudur insanlara hizmetin ölçüsü...

Bence bu adam adı gibi durduğu yerde duruyor. Birinin ona nasıl ilerleyeceğini göstermesi gerekiyor. İdeolojik bir partiyi değil, değişik görüşteki insanların görev yaptığı bir bakanlığı yönetiyor. Bunun hatırlanması, bu ülkenin sade vatandaşlarının devlete devlet adamlarına bakışı adına çok önemli gibi geliyor.

Bakan Bey, orası sizin değil milletin makamı!

"Her millet layık olduğunca yönetilir" denilse de Dr. Osman Durmuş'u gördükçe bu kadarına da layık olmadığımızı düşünüyor insan...

Osman Bey, insanlık tarihinin belli bir noktasında "Durmuş" olabilir, lakin bu toplum onun durduğu yerden çok ilerisine yürüdü. O yüzden hala orada olmasını, hele Ecevit gibi odaya hademesi girse, önünü ilikleyen bir başkanın kabinesinde görev yapıyor olmasını, toplumun seviyesine hakaret kabul ediyoruz.

Son olarak Trabzon Numune Hastanesi'ne yaptığı baskında kendisini kapıda karşılamayan Başhekim'e odasında Durmuşçasına hakaretler yağdırıp "Devletin bakanını böyle karşılayamazsın, terbiyesiz... Çık dışarı" diye kovan Durmuş "Beni medya sevimsiz gösteriyor" gerekçesini kendi eliyle yalanlamış oldu. Sevimsiz görünmek için medyanın yardımına ihtiyacı olmadığını kanıtladı. Tarihten örneklerle köşe doldurmayı sevmesem de bu kez "ibretlik" bir hatırayı aktarmadan edemeyeceğim.

Reşit Galip, Ankara'nın meşhur caddelerindedir.

Lakin gelip gecenler caddeye adını verenin kim olduğunu merak etmezler. O da doktordur. Ama tarihe, dile, edebiyata düşkün bir doktor...

Halkevlerinin yılmaz savunucusu olmuş, Atatürk'ün sofrasında bulunmuştur. İşte "ibretlik" dediğim olay da sofrada cereyan eder.

Bir akşam sofrada laf halkevlerinden açılınca, **Dr. Reşit Galip**, bazılarının devrime ayak uyduramadıklarından yakınır.

Devletin bakanına ters cevap verilir mi? Durmuş'un kabadayılığına cevap, Atatürk'ten geliyor.

Kast ettiği, Atatürk'ün hocası olan Milli Eğitim Bakanı Esat Mehmet Bey'dir. Dr. Reşit Galip bir örnek verip "Bu kokuşmuş kafalarla yürütülemeyeceğini" söyler.

Atatürk, hafif içkil bir halde kendi hocasına hakaret eden bu genç doktoru kibarca uyarır:

"- Sözlerinizde daha ölçülü ve müsamahalı olunuz" der.

Reşit Galip aldırılmaz, devam eder:

"- İnsanlar bir yaştan sonra ister istemez tutucu oluyorlar."

Konuşma buradan itibaren Atatürk'le Reşit Galip arasında bir söz düellosuna dönüşür:

"- Esat Bey hocamdır. Beni okutmuş olması değer taşıyor mu?"

"- Kusura bakma paşam, taşıyor! Okuttuklarının içinde sizin gibi bir devrimci çıkmış ama, kimbilir nice tutucu da çıkmıştır."

"- Bu masada hocama hakarete müsaade edemem."

"- Devrimleri korumak için sizden müsaade istemiyorum."

Bu noktada ipler kopar. Atatürk "Fazla alkol almış olacaksınız. Biraz dinlenseniz iyi olacak. Buyurun istirahat edin" der.

İşte Reşit Galip, belki de adının bir caddeye verilmesine yol açacak cevabını o noktada verir:

"Burası sizin değil, milletin sofrasıdır. Milletin işlerini görüşüyoruz. Burada oturmak sizin kadar benim de hakkımdır."(Atatürk'ün Sofrası, İsmet Bozdağ, Emre Yayınları, 1995. ss. 93 - 102)

Sofraların, makamların, koltukların devlete değil millete ait olduğunu, bizatihi devletin bile millet için kurulduğunu, dolayısıyla karşısındaki görevlileri şahsi emir eri zannederek "Sen devletin bakanını nasıl böyle karşılırsın.." diye azarlayan kabadayılardan aslında sırtlarındaki devlet postunu kullanarak kendilerine itibar sağlama peşinde olduklarını, milletin böylelerini çok görüp, çok sırtından attığını hangi kitapdan örneklerle anlatsak anlarlar acaba?...

İyisi mi, biz yazıyı kendi ibret öykümüzle bitirelim:

Dr. Reşit Galip'in o salvosundan sonra başına ne geldi dersiniz?

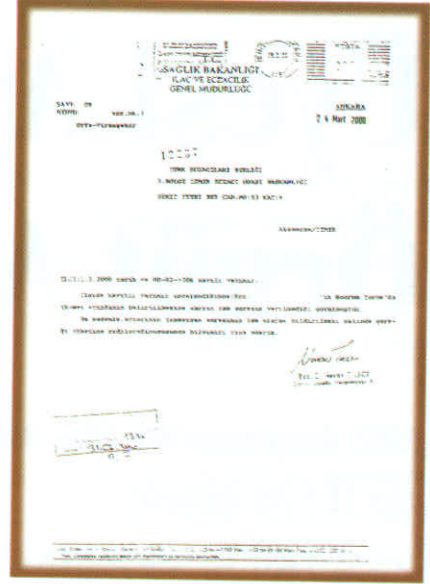
Atatürk, "Terbiyesizlik yapma, dışarı çık" demedi.

Peçetesini masaya bıraktı, ayağa kalktı ve "Öyleyse ben ayrılıyım" diyerek kendi sofrasını terk etti.

Sonra?

Reşit Galip birkaç hafta sonra Milli Eğitim Bakanlığı'na atandı.

Kadrolaşmanın (Dayanılmaz) Komik Yanlışı

İzmir Eczacı Odası Yönetim Kurulu gelen bilgileri değerlendirip, 9 Mart 2000 tarihinde Sağlık Bakanlığı İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü'ne yazılı bir muvazaa ihbarında bulunup, diyor ki;

“Bakanlığımıza gelen bilgilerden Urfa iline bağlı .... ilçesini de ..... adı altında Ecz N... sorumlu müdürlüğünde bir eczanenin faaliyet gösterdiği ve Ecz. N.....'nin Bodrum Torba'da ikamet ettiği anlaşılmaktadır. Gereği emir ve bilgilerinize sunulur.”

Sağlık Bakan(lığı)ı” durmuş iken, İlaç ve Eczacılık Genel Müdür Yardımcısı (V), **Taşçı** imzasıyla **24 Mart 2000** tarihli yazı ile İzmir Eczacı Odası'na yanıt geliyor;

“İlgide kayıtlı yazınız incelendiğinde Ecz N.....'ın Bodrum Torba'da ikamet ettiğinin belirtilmesine karşın tam adresinin verilme-

diği görülmüştür (?) (Görünüş fevkalade!). Bu nedenle eczacının adresinin tam olarak bildirilmesi halinde(?) gereği cihetine (?) gidileceği hususunda bilgilerinizi rica ederim.” deniliyor.

Sağlık Bakanlığı İlaç ve Eczacılık Genel Müdür Yardımcısı V. (Vekili) **Ecz. Z. Nuray Taşçı** bu kadrolaşma atamasında vekaleten baktığı yardımcı koltuğunda bir an düşünse ve **Urfa İl Sağlık Müdürlüğü'ne** bir yazı gönderse; dese ki;

“Genel Müdürlüğümüze falan eczacı odası'ndan gelen falan yazıda, iliniz falan ilçesinde bulunan falan eczanenin sorumlu müdürünün Bodrum Torba'da ikamet ettiği bildirilmektedir.

6197 sayılı yasa gereği serbest eczacıların işyerlerini yirmidört saati aşacak biçimde terk ede-

meyecekleri açık hüküm olduğu cihetle(?) falan eczanenin eczacısının görevi başında olup, olmadığına tespiti..”

Ner'de... Bu kadro atamalarında vekaleten olanlar falan, filan....

Aslında devrimin kendi çocuklarını yediğinin söylendiği yerde kadrolaşmaların da kendi kadrolarını kadrosuzlaştıracağı da kaçınılmaz oluyor.

Sağlık Bakanlığı Genel Müdür yardımcısı vekili **Ecz. Nuray Taşçı** da kadrolaşma furyasında Genel Müdür yardımcılığı vekilliğini çok kısa bir süre sürdürebildi. **Kadrosuzlaştı.** Yerine Sağlık Bakanlığı Teftiş Heyeti Başkanlığı'nda görev yapan bir eczacı başmüfettiş tedviren atandı.

Böyle durumlarda adama ne koyar bilir misiniz? Hani iktidar değişse yeni ve farklı siyasi partinin bakanı sizi görevden alsa neyse de, getirenin götürmesi acı oluyor.

Üyesi Ayrı Denetlenir Örgüt Ayrı Denetlenir

1982 Anayasası'nın 135. maddesini Sağlık Bakanlığı hep TEB'ne işletiyor.

İlk kez 1987 yılında Merkez Heyeti'nin yanı sıra İstanbul, Ankara, İzmir Eczacı Odaları Sağlık Bakanlığı'nca denetlendi.

1990 yılında Sağlık Bakanlığı ikinci kez sadece Merkez Heyeti'ni denetlerken, üçüncü kez 2000 yılı denetlemesinde de şimdilik sadece Merkez Heyeti seçildi.

Eczacıların Maliye Bakanlığı'nca, Bağ-Kur, Emekli Sandığı'nca denetlenmesi yetmezmiş gibi eczacıların üst örgütü Türk Eczacıları Birliği de Sağlık Bakanlığı'nca 1982 Anayasası'nın 135. maddesine dayanılarak mali ve idari denetime alındı.

Tüm eczacı odası yöneticilerinin tepkisini çeken bakanlık denetlemesi **Ege Eczacı Odaları Danışma Kurulu**'nun Muğla Eczacı Odası'nın ev sahipliğinde Muğla'da gerçekleştirilen son toplantısında değerlendirilerek, değerlendirme sonuçları yazılı olarak **10 Temmuz 2000** tarihinde Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti'ne aktarıldı.

“ **07 Temmuz 2000** tarihinde Muğla'da Muğla Eczacı Odası'nın ev sahipliğinde gerçekleştirilen Ege Eczacı Odaları Danışma Kurulu Toplantısı'nda ağırlıklı ve öncelikli gündem maddesi olarak Türk Eczacıları Birliği'nin Sağlık Bakanlığı tarafından denetime tabi tutulması görüşülmüş ve aşağıdaki saptamaların tarafınıza aktarılması kararı alınmıştır.

Bu bağlamda;

a) Avrupa Birliği'ne uyum çalışmalarının sürdürüldüğü, 312. maddenin ve idam cezasının kaldırılmaya çalışıldığı bir ortamda demokrasinin kesintiye uğradığı dönemlere ait yasaların arkasına sığınmanın kararını muhakkak ki eczacı kamuoyu verecektir.

b) **03.07.2000 Pazartesi gününden başladığı belirtilen Sağlık Bakanlığı denetimi karşısında Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyetinin 06.07.2000 perşembe gününe kadar sessiz kalmasını ve Bölge Eczacı Odaları'nı ilk günden itibaren bilgilendirmemesini bir eksiklik olarak değerlendiriyoruz.**

c) Sağlık Bakanlığı denetçilerince denetimin sürdürülmesi halinde; Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti'nin "Kurumsal kimliği" ile tüm eczacı

odası yöneticilerini biran önce Ankara'ya çağırmasını ve örgütsel güç ve birlikteliğini vurgulamasını öneriyoruz."

Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti **11 Temmuz 2000** tarihli ve çok önemli uyarısı taşıyan yazısı ile eczacı odası başkanlarını **12 Temmuz 2000** tarihinde Ankara'da Merkez binada yapılacak basın toplantısına katılmaya çağırdı.

Basın toplantısında özetle;

"Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti ve Eczacı Odası Başkanları olarak bizler üyelerimizin özgür kararları ile seçimle göreve getirilen, kendi denetçileri tarafından denetlenen, Büyük Kongrelerde mali ve idari yönden denetlenerek aklanan, Türk Eczacıları Birliği'nin siyasi yaklaşımlarla denetlenerek baskı

altına alınmaya çalışılması girişiminin demokrasilerde kabul edilemez olduğuna inanıyoruz.

1982 Anayasasınının 135 inci maddesi ve meslek örgütleri yasasında bulunan, meslek kuruluşlarını vesayet altında tutan antidemokratik maddelerin kaldırılmasını yıllardır talep ettik, hala da etmekteyiz.

Bu talebimizin ne kadar haklı olduğu, Anayasa'da yer alan bu maddenin istenildiği zaman siyasi iktidarlar tarafından nasıl baskı unsuru olarak kullanılabileceği, bugün açıkça görülmüştür.

Türk Eczacıları Birliği diğer meslek kuruluşları gibi demokrasinin vazgeçilmez unsurlarından biri olarak demokratik ortamlarda kendi kurallarına karşı her zaman hesap vermeye hazırdır."denildi.

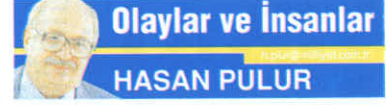

Aslında sağlık sektörünün tam ortasında vede sektör ile ilgili tüm gelişme ve bilgilere en kolay ulaşan İzmir Eczacı Odası Yöneticilerine ulaşan verilerle **Hıfzısıhha Nazırı Osman Bey**'i sizlere **İlaç Haber** 'de sayfalarca anlatabilir, hatta özel sayı çıkarabiliriz. Ancak bunun bir israf olduğu kadar, yanlış olduğunu öne sürebilecek çevrelerin var olduğu da gözönüne alınınca sözü kamuoyunun sesi basın temsilcilerine bırakmak çok daha doğru oluyor.

İlaç Haber'in "**Güncel**" bölümünde **Milliyet** gazetesindeki köşesinden **Hasan Pulur**, **Tempo** Dergisi'nden **Levent Evkuran**, **Aktüel** Dergisi'ndeki **Ada**'sından **Can Dünder**, **Sabah** Gazetesi'nde **Şeytanın Gör Deddiği** yerde **Çetin Altan** Ve **Milliyet** Gazetesi'nden **Gani Müjde**'nin köşelerini daha bir köşeleştirdik. Biraz da bu köşeleri **İlaç Haber**'i arşivlediğiniz yerde arşivledik.

...

Evet, Türkiye'de 1947'lerde, 48'lerde demokrasi yoktu, tek parti hakimiyeti vardı, ama böyle onurlu bilim adamları da vardı. Ve o tek parti iktidarının bakanları, hatta başbakanları, kendilerine karşı

çıkan bilim adamlarına ses çıkarmıyorlardı.

Şimdiki Sağlık Bakanı Osman Durmuş gibi, Başhekimini "Terbiyesiz herif çık dışarı!" diye kovmuyorlardı.

Tempo tempo!

"ÇIK DIŞARI ÇIK"

Bu televizyonlar aslında çok tehlikeli. Türk insanını iyiden iyiye tembelleğe alıştıyor.

Ekranında bir görüntü var, biri konuşuyor. Onun sesini duysanız da bir "kör gözüm parmağına" uygulaması yapıyor: O insanın söyledikleri koca koca harflerle bir de üst yazı olarak karşımıza çıkıyor.

Geçen haftayı da böyle bir görüntüyle geçirdik. Görüntüde Sağlık Bakanı Osman Durmuş... Sağ eli havada. Bağırıyor: Çık dışarı çık....

Gördüğümüz, duyduğumuz yetmiyor, her ihtimale karşı anlayamazsak, bir de okuyalım diye bu hizmet veriliyor. Sağ olsunlar yazı yazma işini de elimizden alıyorlar. Bu Durmuş'un ilk vukuatı değil. O'nun yönetim anlayışı demokrasiyle değil, Türk gelenekleriyle sınırlı. Orada ne deniyorsa o.

Adam padişah soyundan geliyor ya, ona göre muamele istiyor. Bakan dediğin kapılarda karşılanır. Ne o öyle makamda oturmak. Oyarlar adamı: Çık dışarı çık...

Şimdi çok merak ediyorum, Durmuş acaba kendi genel başkanı nasıl karşılıyor?

Bakanlar kuruluna katıldığında Başbakanı nasıl karşılıyor?

Ola ki köşke çıktığında, Ahmet Necdet Sezer'in karşısında nasıl duruyor?

Ya da kendinden kıdemli Ülkü Ocakları Başkanı'nın karşısında ne yapıyor?

Kendi anne-babasının karşısında ne yapıyor?

Ülkenin Cumhurbaşkanı bile dış geziye giderken uğurlama töreni istemezken, ülkenin bir bakanı nasıl bunu ister, anlayan beri gesin.

Bu mudur devlet geleneği, bu mudur demokrasi, bu mudur ülke yönetimi, bu mudur insanlara hizmetin ölçüsü...

Bence bu adam adı gibi durduğu yerde duruyor. Birinin ona nasıl ilerleyeceğini göstermesi gerekiyor. İdeolojik bir partiyi değil, değişik görüşteki insanların görev yaptığı bir bakanlığı yönetiyor. Bunun hatırlanması, bu ülkenin sade vatandaşlarının devlete devlet adamlarına bakışı adına çok önemli gibi geliyor.

Bakan Bey, orası sizin değil milletin makamı!

"Her millet layık olduğunca yönetilir" denilse de Dr. Osman Durmuş'u gördükçe bu kadarına da layık olmadığını düşünüyör insan...

Osman Bey, insanlık tarihinin belli bir noktasında "Durmuş" olabilir, lakin bu toplum onun durduğu yerden çok ilerisine yürüdü. O yüzden hala orada olmasını, hele Ecevit gibi odaya hademesi girse, önünü ilikleyen bir başkanın kabinesinde görev yapıyor olmasını, toplumun seviyesine hakaret kabul ediyoruz.

Son olarak Trabzon Numune Hastanesi'ne yaptığı baskında kendisini kapıda karşılamayan Başhekim'e odasında Durmuşçasına hakaretler yağdırıp "Devletin bakanını böyle karşılayamazsın, terbiyesiz... Çık dışarı" diye kovan Durmuş "Beni medya sevimsiz gösteriyor" gerekçesini kendi eliyle yalanlamış oldu. Sevimsiz görünmek için medyanın yardımına ihtiyacı olmadığını kanıtladı. Tarihten örneklerle köşe doldurmayı sevmesem de bu kez "ibretlik" bir hatırayı aktarmadan edemeyeceğim.

Reşit Galip, Ankara'nın meşhur caddelerindedir.

Lakin gelip gecenler caddeye adını veren kim olduğunu merak etmezler. O da doktordur. Ama tarihe, dile, edebiyata düşkün bir doktor...

Halkevlerinin yılmaz savunucusu olmuş, Atatürk'ün sofrasında bulunmuş. İşte "ibretlik" dediğim olay da sofrada cereyan eder.

Bir akşam sofrada laf halkevlerinden açılınca, **Dr. Reşit Galip**, bazılarının devrime ayak uyduramadıklarından yakınır.

Devletin bakanına ters cevap verilir mi? Durmuş'un kabadayılığına cevap, Atatürk'ten geliyor.

Kast ettiği, Atatürk'ün hocası olan Milli Eğitim Bakanı Esat Mehmet Bey'dir. Dr. Reşit Galip bir örnek verip "Bu kokuşmuş kafalarla yürütülemeyeceğini" söyler.

Atatürk, hafif içkili bir halde kendi hocasına hakaret eden bu genç doktoru kibarca uyarır:

"Sözlerinizde daha ölçülü ve müsamahalı olunuz" der.

Reşit Galip aldırılmaz, devam eder:

"İnsanlar bir yaştan sonra ister istemez tutucu oluyorlar."

Konuşma buradan itibaren Atatürk'le Reşit Galip arasında bir söz düellosuna dönüşür:

"Esat Bey hocamdır. Beni okutmuş olması değer taşıyor mu?"

"Kusura bakma paşam, taşıyor! Okuttuklarının içinde sizin gibi bir devrimci çıkmış ama, kimbilir nice tutucu da çıkmıştır."

"Bu masada hocama hakarete müsaade edemem."

"Devrimleri korumak için sizden müsaade istemiyorum."

Bu noktada ipler kopar. Atatürk "Fazla alkol almış olacaksınız. Biraz dinlenseniz iyi olacak. Buyurun istirahat edin" der.

İşte Reşit Galip, belki de adının bir caddeye verilmesine yol açacak cevabını o noktada verir:

"Burası sizin değil, milletin sofrasıdır. Milletin işlerini görüşüyoruz. Burada oturmak sizin kadar benim de hakkımdır."(Atatürk'ün Sofrası, İsmet Bozdağ, Emre Yayınları, 1995. ss. 93 - 102)

Sofraların, makamların, koltukların devlete değil millete ait olduğunu, bizatihi devletin bile millet için kurulduğunu, dolayısıyla karşısındaki görevlileri şahsi emir eri zannederek "Sen devletin bakanını nasıl böyle karşılırsın.." diye azarlayan kabadayılardan aslında sırtlarındaki devlet postunu kullanarak kendilerine itibar sağlama peşinde olduklarını, milletin böylelerini çok görüp, çok sırtından attığını hangi kitapdan örneklerle anlatsak anlarlar acaba?...

İyisi mi, biz yazıyı kendi ibret öykümüzle bitirelim:

Dr. Reşit Galip'in o salvosundan sonra başına ne geldi dersiniz?

Atatürk, "Terbiyesizlik yapma, dışarı çık" demedi.

Peçetesini masaya bıraktı, ayağa kalktı ve "Öyleyse ben ayrılıyım" diyerek kendi sofrasını terk etti.

Sonra?

Reşit Galip birkaç hafta sonra Milli Eğitim Bakanlığı'na atandı.

Zurnanın zırt dediği

**ÇETİN
ALTAN**

Şeytanın Gör Dediği

Bektaşî babası, Sağlık Bakanı Osman Durmuş'a:

-Sen, demiş,devlet büyüğü müsün?

Osman:

-Evet, demiş, madem ki Bakanım.

-Daha da büyümek istiyor musun?

-Gayet tabii... Her siyasetçinin amacı sürekli büyümektir...

-Nasıl yani, inek yavrusu gibi mi?

-Lafına dikkat et hoca, ne demek "inek yavrusu gibi mi?"

-Çünkü inek yavrusunun da amacı sürekli büyümektir. Önce "düve" olarak doğar; büyür "buzağı" olur; daha büyür "dana" olur; daha da büyüyünce ya "inek" , ya "öküz" olur...

-Evet ama "boğa" da olur...

-Sen de dana olduktan sonra boğa mı olmak istiyorsun?

-Ulan Hoca ağzını topla... Ben zaten boğayım, Bakanım, Devlet büyüğüyüm...

-Daha da nasıl büyüyeceksin öyleyse?

-Örneğin Başbakan Yardımcısı olabilirim...

-Sonra?

-Sonra Başbakan olabilirim...

-Sonra?

-Sonra Cumhurbaşkanı olabilirim...

-Sonra?

Osman azıcık afallamış:

-Hiç, demiş.

Bektaşî babası:

-Hemen ayağa kalk Osman ve saygı duruşuna geçerek, büyüklerin büyüğüne karşı nasıl saygılı durulacağını göster herkese demiş.

-Büyüklerin büyüğü sen misin Hoca?

-Evet...

-Anlamadım, nasıl?

-Sen büyüye büyüye sonunda "Hiç" olmayacak mısın? Ben şimdiden hiçim işte...

Osman Durmuş, rüyasında komünizm propagandası yapmaktan Ağır Ceza Mahkemesi'ne düştüğünü görüyormuş...

Savcı İddianamesinde:

-Sanık, diyormuş, tüm Türkiye'nin komünist olduğunu iddia etmektedir.

Ve şöyle kanıtlıyormuş iddiasını:

-Her gün kendisini alaya alanların komünistler olduğunu söylüyor...

Fıkra bu ya, Osman Durmuş, siyaset dışı kalmış bir gün... Ve bir muayenehane açmış, kapısının yanındaki tabelaya da, "Dr. Osman Durmuş-Eski Devlet Büyüğü" diye yazdırmış.

Eski bir devlet büyüğünün, doktor da olsa, hastalıklara teşhis koymakta ne

kadar başarılı olabileceğini kimse kestiremediği için, hiç gelen giden olmamış muayenehaneye...

Osman, meslek değiştirmeye karar vermiş ve bu kez de bir terzi atölyesi açmış. Atölyenin kapısı yanındaki tabelaya da, "Osman Durmuş, terzi-Eski Devlet büyüğü" diye yazdırmış.

Birgün bir müşteri gelip bir ceket ısmarlamış kendisine.

Ve bir hafta sonra ceketini almaya gelen müşteri, bir de bakmış ki ceketin üç kolu var.

-Bu da ne, demiş, neden üç kolu var bu ceketin?...

Osman:

-Ulan ayı, demiş, sen bana üç kollu olmasın dedin mi?

Müşterinin tepesi atmış:

-Ayı sensin, demiş, takoz kafalı ahmak..

Osman, müşteriye:

-Çık dışarıya hayvan, demiş, ben eski bir Devlet büyüğüyüm. Böyle konuşmazsın benimle..

İte kaka atmış müşteriyi dışarıya ve atölye kapısının yanındaki tabeladan hemen eliyle kazımış, "terzi" sözcüğünü... Geriye sadece "Osman Durmuş-Eski Devlet büyüğü" kalmış...

Osman'ın duracağı yok

- Nerde lan bu hastanenin başhekimi? Şşşt size diyorum nerde lan? Cevap versenize terbiyesiz herifler!..

- .....

- Bana bakın cevap vermezseniz alayınızı dışarı attırım....

- Bakan bey burası morg...Burada yatanların size cevap vereceklerini pek sanmıyorum...

- Niyeymiş...Memleketin koca bir bakanı hastaneyi ziyaret edecek de hastane ayağa kalkmayacak öyle mi müsteşar bey? Hayır efendim. Söyleyin hemen ayağa kaksınlar. yoksa morg falan dinlemem atarım bu terbiyesizleri dışarı..

- Bakan bey lütfen basın önünde tartışmayalım bunları...

- Ben herşeyimi basın önünde yaparım arkadaş. Benim Monako Prensi'nden neyim eksik. O işiyorsa ben mıçarım böyle hastanenin içine...

- Lütfen efendim....

- Ayrıca ben deprem sırasında Yunanlıların yardımını istemeyiz lafını yine basın önünde söylemedim mi kardeşim? Nooldu? Benim arkamda kapı gibi devlet var...

- Efendim?

- Yani devletin bahçeli tarafı var desek daha doğru olacak... Evet hemşerim nerde bu hastanenin başhekimi...

- Size gelmeden 10 dakika önce

görevden almıştınız ya bakan bey..

- Ben beni karşılayamayacağını hissettiğim adamı görevden alırım arkadaş. Ben gecenin ikisinde bile eve gitsem karım beni ayakta karşılar. Hastane başhekiminin karımdan ne farkı var. Bakan geliyorsa kapıda karşılanır.

Bak burada da herkes yatıyor.

- Burası hastanenin ortapedi servisi bakan bey. Buradakilerin çoğunun tek ayağı kırıktır.

- Beni görünce ayağa kalkmazlarsa ben de öbür ayaklarını kırarım arkadaş.

Ayaklarındaki bu beyaz şeyler nedir peki?

- Alçın...

- Yunan alçısıdır. Sökün hepsini. Kırgızistan'dan alçı ithal edin...

- Aman bakan bey...

- Bak son cümlemden sonra bütün ha... ar ayaklandı gördün mü?

- Bence kaçıyorlar bakan bey. Biz de ufak ufak kaçsak iyi olacak.

- Ben görevden kaçmam kardeşim. Nerde lan bu hastanenin başhekimi... Yahu başhekimden vazgeçtik bi kulak burun boğazcı yok mu koca hastanede beni karşılayacak? Koskoca devletin bakanı geldi be.... Aloooo..... Huoooooop...

- Valla herkesin işi var herhalde bakanım...

- Bizim işimiz yokmu peki müsteşar. Biz onca işimizin arasında memleketin en ücra köşesindeki hastanesine gidelim ama bizi karşılamasın öyle mi?

- Sizde haklısınız tabii ki bakanım...

- Bu hastaneyi doktorlarıyla ve hastaneleriyle beraber Şırnak'a sürüyorum müsteşar...

- Bence önce şu memleketin sağlık sorunlarını halletsek.

- Ben sağlık sorunlarını da görevden alıyorum müsteşar. Hastanede hipokrat yemini etmiş bi sağlık memuru yok mu lan? Tıp alemi nerede?

- Hastanede sadece Psikologlar ve kadın doğumcular var bakan bey.

- Kadın doğumcuları boşver bana psikologlar lazım...

- Bence de efendim...

Sağlık Bakanı

Durmuş'un tost - iti

- Hanımı alıp basının önünde kavga edilecek.
- Beni kapıda karşılamayan beş hastane başhekimi görevden alınacak. Merdivenlerde karşılayan üçünün görev yeri değiştirilecek, koridorda karşılayanlara ise novaljin iğnesi ağır ağır yapılacak...
- Görevden aldığım başhekimin kızını da görevden almışlar. Başhekimin ilkokulda okuyan çocuğu da sağlık kolundan alınacak...
- Ağızdan çıkan her cümle yanlış anlaşılıyor. Artık başka bir yerimden konuşulacak...